

מסורת הש"ס

(א) כְּמוֹבוֹת דָּף כּו. קְדוּשֵׁי דָף
עג: גִּיטִין דָּף טו, (ב) [לְקַמֵּן
דָּף קָסָה: גִּיטִין דָּף לג:]
סְנֵהדְרִין דָּף ל. כְּמוֹבוֹת דָּף כּו:
[מוֹסַפְתָּה דָּף סְנֵהדְרִין פ"ה],
(ג) [וְע"ע מוֹס' כְּמוֹבוֹת כּו.],
(ד) [וְע"ע מוֹס' כְּמוֹבוֹת כּו:
ד"ה וְאֶסְקִינֵיהָ],

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואמר דסנה גמור
הוא כג' וכן בסמוך:
(ב) רשב"ם ד"ה דמיסין
לזילתא וכו' ועשוי יעלהו
ועתה וכו' להסבית את הקול
וכו' נשיבין קול ממלה
בעלמא אגלי ודח"ס עם ד"ה
דר' אלעזר ובכל הענין ג'ל
ר' אלעזר במקום ר'
אלעזר: ר' רוב' ד"ה
והאמר וכו' איממר רהא
דקאמר: (ד) בא"ד לזין
עזער פחות משנים:

מוסף רע"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. וכן
 בישראל (כתובה כ')
 ד. קטני
 מעלין לכהונה על פי עד
 אחד. מכות מ'
 נפק עליה קלא
 ואחתינה. מ'ס' ה'ל'ס'
 מכות מ'. ד. אפי'
 מורדין מן החוקה על פי
 חקול אפי' תושושיה רב
 דהבי בספק, וספרי דהבי
 דהו ואחתינה וכו'
 תלשטיה קרי הורדה. שני
 יונס. ה. [ד]תרומה מוכן
 דהו דרבנן. מ'ס' ה'ל'ס'
 מכות מ'. וההיא דפרק
 האומר יניא ספלינן ליה
 דהו דקא לעבדה אפי'
 תלמודא דאורייתא. אפי'
 דרבנן דתמקונין לה
 לעלמא כאשט אפי' בחובין,
 עידיה נמי קיימי עליה בחנץ
 דאורייתא. אחתה
 קיימא. ס' ח. וההיא ל'
 ספקא פריך כין שטאט
 לאהר מעידיה על תצא.
 ש' טב שני עדי
 ואומרו מזה בליק' עדי
 מכות שהיה לה היתה
 צריכה להויה ב"ד מורא.
 לשון ל' דאנטיה מורא.
 ש' צמות ש' י'. [ו]איכא
 חוקה איתתא דיקא
 ומכא. ש'כ'.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

לב.

עין משפט
נר מצוה

לג א ב מיי פ"כ מהל'
איסורי ביאה הל' טו
סמג לארין קכב טוש"ע
אה"ע סי' ג סעיף ז:
לד ב מיי פ"ד מהלכות
עדות הלכה ב סמג
עשין קט טוש"ע ח"מ סי' ל
סעיף ז:
לה ד מיי שם הלכה ד
ופ"כ מהל' איסורי
ביאה הלכה טו סמג שם
טוש"ע ס"ט טוש"ע
אה"ע סי' ג סעיף ז:

רבינו גרשום

[illegible]

והאמר רבי יוחנן ב'. ונראה לר"י דר' יוחנן עיקר דבריו אהך משנה איתמר^א (א) והיינו דקאמר דברי הכל היינו רשב"ג דר' אלעזר דלאירו צבורין ולהכי לא קא משני הכא ה"מ היכא דליכא חזקה דכשרות אבל היכא דליכא חזקה דכשרות לא אמר דמשני צפ' עשרה יוחסין (קדושין דף עג:) גבי נאמנות חיה לומר זה כהן דלממתינת דהכא קאי וא"ת כיון דלממתינת דהכא קאי היכי פריך? והתם חסד וצפ"ק דגיטין (דף ע. ט.) (ס) דלמא לא קדאמר ר' יוחנן אין ערער פחות משנים היינו משום דליכא עד אחד דמכשיר^ב וי"ל דהגמ' ידע דר' יוחנן מייירי דמסיק דינא עליו קול שהוא בן גרושה ואח"כ בל עד אחד דמכשיר להסיר הקול ואמא צי תרי כו' וצבכה"ג אמר רבי יוחנן דאין (י) פחות משנים ואע"ג דעד אחד דמכשיר והקול כליתיהו דמי ששרי העד גרוע מן הקול אם לא החזקה ששרי הקול פוסל וזהו ענין פוסל^א;

אין ערער פחות משנים. לא בא
לאפוקי אלא עד אחד אצל
קול פוסל כדמסקינן^א:

וּנִפְקָה עֵינָה קָמָא וְאֶחָתֵינִיָּה. ולא דוקא אחתייה אללא כלומר ממילא ירד לדי דוקא אחתייה אמאי אסקיניה והא איכא זילותא דב"ד וליכא למימר ליכא זילותא אללא כשהורידו ב' פעמים דבשמתתא מוכח דאפי' בחדא זימנא איכא זילותא א"נ הורדה גמורה אקמר וליכא זילותא דב"ד אללא היכא דהורידוהו על ידי עדות אבל בהורדה שנייה הכול ליכא זילותא: **וְאֶתָּא** חד סהדא ואסקיניה. ואע"ג

לדאמירינן צפרק המגרש (גיטין דף פט. וס) ללח מצטלין קלח גבי גרושה
 ללכהן משום דלית ליה תקנה אכל הכח דלי לא מסיקנה ליה פסול
 ועלום מצטלין אי נמי צמרומה דרבנן הקילות: **א**חזן **מ**סיקנן **י**היה.
 לחוקי מרי צדיי מרי ואוקי גברא לחוקיה דמוחזן לן דלכזי הכן
 הוא ותימנה לדאמירינן צפרק האומר בקדושין (דף יט. יא) גבי ינאי המלך
 ציצוקש ולא נמלא היכי דמי אלימא דארי אמרי אישתבחי ואמרי אמרי
 ציצוקש מרי ואמרי ינבוא ממי דחזי סדכמה אהי סמוך אהי
 אישתבחי לא נמלא והשתא מאי קא פריך אדרבה אהי לן למימר אוקי
 אישתבחי ואמרי גברא לחוקיה ואוקי ינאי לחוקת אמו ללא
 אישתבחי ופירש התם בקונט' דחוקת האם לא מהניא להכשיר את
 לפי שאין עדים באין לפסול את האם לכהונה אלא להעיד על
 ואין נראה לר"י דלמה לא יעיל חזקת האם לכן הואיל ואינו
 יכול להיות שתהא האם כשרה אם לא יהיה הכן כשר ועוד דהכא
 דלע"ג דעל פני מעידים לפסלו מהניא לא חזקת האב להכשירו וגראה
 (מ"ז) דהיינו טעמא משום דמסקינן צ"ד אהין (יבמות דף יא. וס) דה
 דכל מרי ומרי הויא ספיקא דרבנן והאם נמי הוי ספיקא דרבנן
 וילכחי פריך התם סמוך אהני דהיי דמלאורייתא אמרי' אוקי מרי

ורשב"ג סבר ערער טרי: ציען אזל צמקוס ערער אחד הוי
דברי הכל אין ערער פ
תרי והכא במאי עסק
באבות דהאי דכהן ה
גרופה וכן חלוצה ה
אחד ואמר דכהן (6)
תרי ואמרי דבן גרופה
ואתא עד אחד ואמר
מצטרפין עדות והכא
דינא קא מיפלגי ר' אל
לא מסקינן ליה חיישי
ורשב"ג סבר דאנן אח
ולזילותא דבי דינא לא
אשי אי הכי מאי איו
אלא אמר רב אשי ד
לזילותא דבי דינא ו
מיפלגי ובפלוגתא דה
אין עדות מצטרפת ע
יהושע בן קרחה אומר
עדות מתקיימת בביר
כאחד ר' נתן אומר
היום ולכשיבא חבירו
ההוא דאמר לחבר
ארעא א"ל מיך

קאמער ר' אלעזר אימתי אין מעלין ע"פ עד אחד האב לבסוף זומן
ששים עליו עוררין שנים הפוסלין אותו הלכך לא מהני עד שני הבא
לבסוף להכשירו להטורף עם הראשון המכשיר דאע"ג דאיכא למימר
לאוקי תרי מכשירין לזהדי תרי פוסלין ואוקי גברא אחזקיה ויהיה כשר
הכי לא מסקינן ליה משום זילותא דצי דינא. והאי דאסקיהו מעיקרא
דעל פי עד אחד הבא להשבית הקול לאו זילותא דצי דינא הוא
דאחזקיה דהמא דאחזקיה נשביל קול בעלמא הוא וכדי לחזור ולשבתו אחר
השנים נשבדקו הדבר הורדנוהו הלכך הן הדן מסקינן ליה לזילא זילותא אבל
הדן מסקינן ליה: ואי קשיא תרי ומרי ניניה ואמאי מסקינן
ליה והא הוי ספק תריץ אוקי תרי לזהדי תרי ואוקמיה אחזקיה
דקול לאו עוררין הוא: אי הכי. דר' אלעזר חייס לזילותא דצי דינא:
ממאי איריא. עד הבא לבסוף דהתם אין מעלין משום זילותא דקדמתי
אין מעלין על פי עד אחד בזמן שיש עליו עוררין לא על פי
שנים מעלין אפילו מרי אמו כדרי דאמרי נמי בעלמא שניה לרבי אלעזר
מסקינן ליה: אלא אמר רב אשי דכולי עובדא כו'. והיינו ראוי אשלי
ברבדי דלעיל [לא]: והבא בנזרף עדותן קא מיפגגי. לר' אלעזר אין
מזרפינ עד אחרון עם הראשון הואיל ולא העידו שניהם כאחד כרבנן
דפליגי אדריבי נתן אבל אם באו שניהם ביחד הוה מסקינן ליה
ומוקמינן ליה אחזקיה קמייא דמוחזק לן בבאוב דכהן הוא ולזילותא
אלא חיישינן ורשב"ג כר' נתן: דהני טעמי. ר' נתן ורבנן: דטעמי
עדותן מטערפת. אין לררף כאן בזהאי מחלוקת דרבי יהושע בן
קרח ורבנן אלא קר היא ברמייהא שלימה כשיליה אי בורר [פסחיה ל'] וישע
גברא דסיפא נקט רישא: עד שיראו שניהם כ אחד. את העדות
ללאפוקי אחד אומר כפני הבורא ואחד אומר כפני הבורא זה עליו:
אחד אחר זה. אחד אומר בזיו ראשון לזה פלוני מפלוני מנה
ואחד אומר בזיו שני ראיתי גם אני שלוח ממנו דמ"מ אמנה קא
מסהדי. ות"ק סבר אמנה דקא מסהדי האי לא קא מסהדי האי וה"ל
לגבי מנה חיי עדות ועממיהו מפרש שפיר בטהדין [שם] מקרא ומסבדא:
אין עדותן מסקיימא. להטקבל בב"ד ופאי' ראו שניהם כאחד עד
שיעידו שניהם כאחד בפני ב"ד. ופלוגתא אחריתי היא ולאו ר' יהושע
בן קרח קאמר לה ור' אלעזר ורשב"ג בפלוגתא דר"נ ורבנן פליגי:
ר' נתן אומר כו'. וטעמיהו מפרש התם שפיר מקרא ומסבדא:

אמר

דַּתְרִי וְתִרִי הוּא סְפִיקָא דְאִוְרֵייתָא כַּדְפִי' צַפ' ד' אַחֲרִין (שם דף לא. ד"ה א') מ"מ צֶאֱשֶׁם קִימָא וְאִין לְהֶאֱרִיךְ וּצְכַתּוּצוֹת (דף כו: ד"ה א') פִּירְשְׁתִּי:

אמרי